

LEGINDI TÍMEA

Alagi Híradó

Vidám értesítő a népünnepélyről

„Délután 2 óra... s Alag község népe
Sietve megindul a Népünnepélyre.
Magam is sietek, gondot félre teszek
S hogy hamar ott legyek szaporán lépkedek.
Belépve a kapun, tátva marad szájam
A látóvilágtól leesik az állam.”¹

Dunakeszin, az alagi városrész szívében magasodik a Szent Imre-templom, melynek alapkövét 1935. november 17-én Hanauer Á. István megyéspüspök jelenlétében tették le. A lakosság körében már 1929 decemberében felmerült a templom építésének terve. A főpásztori jóváhagyás megérkezését követően megalakult a templomépítő bizottság és az első önálló képviselőtestületi tanács, mindemellett az adománygyűjtés is kezdetét vette. A Szent Imre-templom Historia domusában olvastam először az úgynevezett alagi népünnepélyről, mely Alag község előjáróságának négyezer pengős adománya és az éves egyházi hozzájárulás mellett ezerkétszáz pengővel járult hozzá az építkezés megindításához.

Az első népünnepélyt 1933 pünkösdi napján rendezték a Magyar Lovaregylet erdejében és több éven keresztül a község nagyszabású rendezvényei közé tartozott. „Lehetetlen – a népünnepélyre belépve – meg nem érezni azt a nagy szeretetet és buzgó igyekezetet, amelyet az ott működő és megjelenő hölgyek és urak a nemes cél érdekében kifejtének” – olvashatták az alagi lakosok 1940. július 7-én az *Alagi Híradó* című kiadványban. Az ünnepélyre megjelenő lapnak két száma ismert, az 1940. július 7-i és az 1941. július 6-i számok, melyek az OSZK állományában fellelhetőek. A budapesti Közlekedési nyomdában készített lap – mely négy oldal terjedelemben jelent meg – felelős szerkesztője 1940-ben Kiss Jenő, szerkesztője Bognár József volt. 1941-ben Csík József plébános neve mint felelős kiadó jelent meg Bognár József felelős szerkesztő mellett.

Az 1941-es Alagi Híradó címlapja

Az 1940-es lapszám lényegi információtartalma csekély, inkább az olvasók szórakoztatásán volt a hangsúly. Jó példa erre a Harctéri tudósítások cím alatt szereplő egyik bejegyzés, mely szerint: „Gépfegyverrel lyukasztott hollandi sajt nagy tételekben kapható”, vagy a Hírek szalagcím alatt olvasható Családi idill: „Turó István alagi lakos Rákóczi-út 162. sz. alatt levő lakásán tegnap este kifogásolta nejeének legújabb kalapját. Az újpesti Károlyi-kórházban ápolják.” Konkrétumokat mindössze a délután és este is játszott vidám műsorokról tudhatunk meg a Színház rovat részletes összeállításából. A Bognár József által rendezett és konferált programban zenekari előadás, kabaréjelenetek (pl. Hacsek és Sajó) és magyar dalok szerepeltek.

Magáról a népünnepélyről az 1941-es számból kaphatunk érdemi információkat. A Lovaregylet erdejében tartott rendezvényre egy fellobogózt, virágos „Isten Hozott” kapun keresztül léphettek be az érkezők. A Závodszy Géza alagi főjegyző által vezetett lacikonyha békebeli adagokat kínált, és ínycsiklandozó falatokkal várta a hasukat kedvelő alagiakat. A főjegyző felesége – a gyerekek nagy öröme – fagyaltot árult. Frissen habzó sörök otthona volt Kedvessy Jenőné sörsátra, s a pezsgősátorban is vidám társaságra letek az italkedvelők. „Ha keresed az igazságot, itt a borban megtalárod” – hirdette magát Bakos Sándor iskolaigazgató borsátra. A jó hangulatot körhinta, hajóhinta, tombola, céllövölde fokozta. Estefelé kabarésátor és moziátor várta a résztvevőket. Mindemellett nem csak Horváth János Gyipszi nevű medvéje perdülhetett táncra, hisz a levante- és cigányzenekaron kívül divatos rádiózene is biztosította a talpalávalót. A lap hirdetéseiben is sok hasznos információra bukkanunk, hiszen megismerkedhetünk a korabeli szakemberekkel, kereskedőkkel, iparosokkal, sőt még a vendéglátóipari egységek címeivel, illetve tulajdonosainak nevével is. A hírek rovat a helyi autóbusz-közlekedés anomáliáin élcelődik. A Budapest-Mogyoród között közlekedő járat ugyanis nem állt meg Alagon, így a Mogyoródra utazóknak Fótig, a Pestre utazóknak pedig a dunakeszi városházáig kellett elgyalogolniuk.

Az ünnepély 1941-es bevételei a templom belső díszítését, a csodaszép kazettás mennyezet befejezését voltak hivatva elősegíteni. Méltán kijárt a köszönet az összefogásért: „Szóljon tehát egész egyházközségünk igaz köszönete a múltért, a jelenért is mindenkinek, nőnek, férfinak, ifjúnak, idősebbnek („öreg” nincs!) egyaránt, aki bármi formában hozzájárult a népünnepélyek sikeréhez.”²

Gyerekek a cukrárszátor előtt az 1941-es Népünnepélyen

1 Kőrseta a Népünnepélyen. In: *Alagi Híradó*, 1940. július 7.2 *Alagi Híradó*, 1940. július 7.